

Принципова боротьба за академічну доброчесність – думка професорів Центру академічної доброчесності

Дональд Маккейн (Donald L. McCabe), президент-засновник і голова комітету з питань членства Центру академічної доброчесності, професор з менеджменту та глобального бізнесу в Університеті Ратгерса (Rutgers University – Newark, Newark, NJ 07102; dmmccabe@andromeda.rutgers.edu).

Гері Павела (Gary Pavela), колишній президент Центру, викладач програми підготовки до магістратури в Мерілендському університеті (University of Maryland – College Park, 2118 Mitchell Building, College Park, MD 20742-5221; garypavela@gmail.com).

Центр академічної доброчесності є консорціумом, до якого входять двісті коледжів та університетів Сполучених Штатів, Канади та Мексики, місією якого є забезпечувати майданчик для визначення, утвердження та поширення цінностей академічної доброчесності серед студентства.

Ця місія досягається головним чином через залучення студентів, викладачів та адміністративних працівників установ-членів, які поширюють серед своїх колегам і спільнот колективний досвід, фахові знання та креативну енергію Центру. Немає лише однієї дороги до академічної доброчесності, і Центр поважає та цінує університетські відмінності в традиціях, цінностях і особливостях студентів і викладачів.

Заснований у 1992 році та вперше представлений читачам вісника Американської асоціації з питань вищої освіти в листопаді 1995 року в статті «Студентське співробітництво: Не завжди те, чого бажає викладач», за останні два роки Центр виріс більше, ніж удвічі, та переніс свій головний офіс до

Університету Дюка, де плідно працює в партнерстві з Інститутом Кенана з етики.

На своїй 7-й щорічній конференції, що проходила в Коледжі Бабсон у листопаді 1997 року, Центр відкрив трирічний проект з визначення основоположних принципів академічної доброчесності.

Як зазначалося в описі, представленому президентам коледжів під час нещодавньої кампанії із залучення членів, Центр має на меті сприяти національному дискурсу щодо академічної доброчесності та встановити еталонні критерії для акредитації, оцінювання, інтелектуальних та наукових дискусій та професійної етики. За підтримки значного гранту від Фондації Вільяма та Флори Ньюлетт, проект просуватиме такий дискурс за допомогою низки регіональних та національних конференцій за участі студентів, викладачів та адміністраторів установ-членів, а також інших зацікавлених осіб та об'єднань. Крім визначення цих основоположних принципів, проект конкретизує шляхи й способи їх втілення в різних університетах.

Рада директорів Центру академічної доброчесності працює над проектом «Основоположні принципи» вже більше року. Попереднім продуктом цих зусиль є рекомендації, викладені на наступній сторінці, підготовлені для викладачів, які бажають посилити середовище, сприятливе для академічної доброчесності, в своїх аудиторіях.

Усі, хто зацікавлені в тому, щоб приєднатися до Центру та стати частиною цього дискурсу, можуть одержати інформацію про членство від Саллі Коул, виконавчого директора Центру, за телефоном 919/660-3045 або електронною поштою srcole@duke.edu. Більш докладну інформацію про Центр можна знайти на веб-сайті www.nwu.edu/uacc/cai.

[З часів публікації цієї статті наша контактна інформація змінилася. Будь ласка, звертайтеся до нашого веб-сайту]

Добрі новини щодо академічної доброчесності

У пресі часто з'являються репортажі про випадки академічної нечесності в наших школах і коледжах. Такі новини часто є сигналом тривоги, як, наприклад, теза на обкладинці випуску «U.S. News & World Report» за 22 листопада 1999 року про те, що «нова епідемія шахрайства охопила наші школи». Ми обидва сприяли появі таких історій і, звісно, ми їх не оскаржуємо.

Але чого в цьому бракує, на наш погляд, так це належного наголосу на певній на диву добрій новині, що ховається за такими заголовками: ефективні стратегії дедалі більше впроваджуються для зменшення високих показників нечесної поведінки, навіть у великих університетах. Ці стратегії – акцент на студентському лідерстві та активне запровадження програм для донесення важливості академічної доброчесності – свідчать про те, що викладачі та адміністратори можуть впливати на поведінку студентів і посилювати етичне виховання студентів.

ТРАДИЦІЙНІ ТА МОДИФІКОВАНІ КОДЕКСИ ЧЕСТІ

Суворі традиційні Кодекси академічної честі зазвичай включають такі положення, як іспити, що проводяться без спеціального нагляду, письмові розписки, які студентів просять підписати на засвідчення того, що їхня робота виконана доброчесно, а також потужна (часто виключна) роль студентів у системі вирішення справ, що розглядає звинувачення в академічній нечесності. Деякі традиційні Кодекси також включають положення про нульову толерантність, що заохочують або вимагають від студентів повідомляти про

будь-які випадки нечесної поведінки, помічені серед інших студентів. Модифіковані Кодекси честі зазвичай включають значну роль студентів у процесі вирішення справ, але не вимагають проведення іспитів без участі наглядачів або використання письмових розписок, хоча це часто може використовуватися на розсуд викладачів з окремих дисциплін.

ТРАДИЦІЯ КОДЕКСІВ ЧЕСТІ

В інших роботах ми демонстрували, що заклади з традиційними кодексами академічної честі мають нижчі показники академічної нечесності, ніж заклади, які не мають таких кодексів. У 1996 році Дональд Маккейб (Donald McCabe) і Лінда Тревіно (Linda Trevino) торкалися цього питання в статті видання «*Change*» під назвою «Що ми знаємо про списування в коледжах: Тенденції, досліджені в часі та нещодавня динаміка» (див. Ресурси). Автори зробили висновок про те, що «клімат або культура академічної доброчесності, виявлена в університеті, може бути найважливішим детермінантом рівня нечесної поведінки студентів у цьому університеті». Стаття засвідчує, що традиційні кодекси академічної честі є ефективним способом досягнення позитивної та сприятливої університетської культури щодо академічної доброчесності. Їхня робота, а також робота Білла Боуерса (Bill Bowers) у 1960-х роках, надає важливе емпіричне підтвердження ефективності таких кодексів.

Наприклад, у дослідженні 1995 року, що охоплювало понад 4 тисячі студентів у 31 університеті, Маккейб і Тревіно повідомили про те, що 54% студентів в університетах, де запроваджено кодекс честі, визнали один чи більше випадків серйозної нечесної поведінки порівняно з 71% студентів в університетах, де немає такого кодексу. Вплив кодексів був навіть ще більш очевидним у кількості студентів, які визнали неодноразові випадки серйозної нечесної поведінки під час тестів/іспитів: 7% студентів в університетах, де запроваджено

кодекс честі, визнали, що вдавалися до нечесної поведінки, тоді як в закладах без кодексів честі таку поведінку визнали більш, ніж вдвічі більше студентів – 17%.

МОДИФІКОВАНІ КОДЕКСИ ЧЕСТІ

З кількома помітними виключеннями, такими як Університет Вірджинії, традиційні кодекси честі зазвичай запроваджені в приватних закладах з малою та середньою кількістю студентів. Звичайний здоровий глузд підказує, що у великих університетах складніше розвивати й підтримувати потужне відчуття університетської спільноти, що є важливим фундаментом, на якому може будуватися традиція кодексу честі.

Натомість у своїй статті в журналі «*Change*» Маккейб і Тревіно доводять, що модифікований кодекс честі, який на той час впроваджувався в Мерілендському університеті в Коледж-Парк, може бути життєздатною альтернативою для закладів, які відчують, що традиційний кодекс академічної честі не спрацює в їхньому середовищі. Хоча в Мерілендському кодексі відсутні такі традиційні елементи як іспити без наглядачів та положення про нульову толерантність, він передбачає обов'язкову значну роль студентства в системі розгляду справ. Можливо, найважливішим є те, що цей кодекс спонукає до суттєвого залучення студентів до поширення академічної доброчесності за допомогою таких стратегій, як спільна робота з викладачами над зменшенням нечесної поведінки студентів, членство в колегіях з розгляду справ, а також проведення презентацій для інших студентів стосовно важливості доброчесності.

Інтерес до таких підходів істотно зріс за останні п'ять – десять років, і елементи модифікованого кодексу запроваджені в кількох університетах, включаючи Університет штату Канзас, Університет Теннессі та Університет Джорджії. Крім цього, рада викладачів Університету Міннесоти нещодавно схвалила модифікований кодекс у відповідь на побоювання, викликані випадками списування за участі членів чоловічої баскетбольної команди університету.

ЦЕНТР АКАДЕМІЧНОЇ ДОБРОЧЕСНОСТІ

Центр академічної доброчесності – це консорціум, до складу якого входять 200 навчальних закладів, що об'єдналися в спільному зусиллі допомогти закладам-членам розробити більш ефективні програми з академічної доброчесності. Діяльність Центру включає:

- проведення щорічної конференції, що слугує форумом для демонстрації навчальними закладами успішних підходів посилення академічної доброчесності;
- стимулювання та підтримка досліджень з питань академічної доброчесності та нечесної поведінки студентів;
- вироблення «основоположних принципів», які визначають рівень доброчесності, який слід очікувати від усіх студентів у їх академічній роботі;
- надання професорам і викладачам рекомендацій щодо стратегій заохочення доброчесності з боку студентів у рамках курсів, які вони викладають.

Для одержання більш докладної інформації звертайтеся до:

The Center for Academic Integrity

126 Hardin Hall

Clemson University

Clemson, SC 29634

(academicintegrity.org)

ЧИ ПРАЦЮЮТЬ МОДИФІКОВАНІ КОДЕКСИ?

Хоча ми усіляко підтримуємо цей рух, дотепер дані про успіх модифікованих кодексів були здебільшого епізодичними. Однак цей стан змінився восени, коли три великі університети штатів – Університет штату Канзас, Каліфорнійський університет у Девісі та Мерілендський університет у Коледж-Парк – узяли участь у соціологічному дослідженні академічної доброчесності, в якому було опитано 2100 студентів у 21 закладі. Цей проект, який здійснювався під егідою Центру академічної доброчесності за фінансової підтримки Фундації Джона Темплтона, включав зріз навчальних закладів: один дворічний коледж, сім університетів штатів і тринадцять приватних закладів. Крім модифікованих кодексів в Університеті штату Канзас, Каліфорнійському університеті в Девісі та Мерілендському університеті, також були залучені хороші приватні заклади з кодексами академічної честі (вісім з них були традиційними кодексами). Інші дев'ять закладів не використовували ніяку форму кодексу.

Головним результатом цього нового дослідження було емпіричне підтвердження взаємозалежності між модифікованими кодексами честі та нижчим рівнем нечесної поведінки студентів, навіть у більших закладах, де

зазвичай нечесна поведінка є опширенішою серед студентів. Хоча дослідження виявило, що нечесна поведінка або списування в трьох великих закладах з модифікованими кодексами була більш поширеною, ніж у менших за розміром закладах з традиційним кодексом честі (як і було б передбачено попереднім дослідженням), це явище було суттєво менш вираженим, ніж рівень нечесної поведінки, виявлений у закладах, які не мають кодексу честі. Цей результат видно з представлених нижче даних опитування, що показують кількість студентів, які визнали один чи більше випадків серйозної нечесної поведінки.

Подібна закономірність спостерігалася в кількості студентів, які визнали вчинення більше трьох випадків серйозної нечесної поведінки, тобто тих, кого можна назвати «неодноразовими порушниками при складанні тестів». У приватних школах із запровадженими кодексами честі 6% респондентів зізналися в неодноразовому списуванні порівняно з 17% у закладах, які не мають кодексу. Знову, студенти у великих державних університетах із запровадженими модифікованими кодексами повідомили про помірний рівень нечесної поведінки – у цьому випадку це було 10%.

Звичайно, ми не повинні закривати очі на той факт, що більшість студентів навіть у закладах з кодексами честі зізнаються в тому, що списували в коледжі. Так само бентежить і легкість, з якою багато студентів виправдовують або надають раціональні пояснення списуванню чи обману. Зокрема, вони часто знаходять зручні способи перекласти провину на інших – називають інших студентів, які вдаються до нечесної поведінки, викладачів, які погано викладають, байдужість закладу до обману, а також суспільство, яке пропонує мало позитивних прикладів для наслідування, коли йдеться про особисту доброчесність.

Хоча їхні системи далекі від досконалості, заклади, які мають кодекси честі, відрізняються від інших в тому, що вони активно доносять до студентів важливість академічної доброчесності як ключової інституційної цінності, а також істотну роль, яку студенти повинні відігравати у досягненні цієї інституційної мети. Натомість, важливо, щоб зусилля закладу з подолання проявів нечесної поведінки були спрямовані на всю університетську спільноту, а не лише на студентів. В ідеальній ситуації всі студенти, викладачі та адміністративні співробітники повинні усвідомлювати і нести певну відповідальність за академічну доброчесність, оскільки це закладено в самій основі академічної діяльності.

Однак як зазначалося раніше, багато хто висловлює побоювання стосовно здатності великих закладів ефективно доносити цю думку до всіх членів університетської спільноти. І хоча ці нові дані дослідження надають емпіричне підтвердження ефективності модифікованих кодексів честі, це не змінює того факту, що впровадження модифікованого кодексу честі у великому державному університеті, де багато студентів навчаються на заочних програмах або не проживають на території університетського містечка, є дійсно складним викликом. У таких закладах багато студентів легко можуть залишатися анонімними, морально відокремлюючи себе від інших студентів і, відповідно, від тиску щодо запровадження стандартів спільноти.

	Приватні заклади з кодексами честі	Великі державні університети з модифікованими кодексами	Заклади без кодексів честі
Списування при складанні тесту	23%	33%	45%
Списування або обман при виконанні письмової роботи	45%	50%	56%
Будь-яка серйозна нечесна поведінка	53%	58%	68%

РОЗРОБЛЕННЯ МОДИФІКОВАНОГО КОДЕКСУ ЧЕСТІ

Можливо, найбільш важливим елементом модифікованого кодексу честі є суттєва участь студентства в розробленні та впровадженні політики й правил академічної доброчесності у всьому університеті, а також у навчанні інших студентів щодо важливості академічної доброчесності. Такий підхід не лише доносить до студентів те, що заклад відстоює академічну доброчесність, але й спонукає студентів брати відповідальність за власну поведінку.

Деякі заклади використовують обіцянки чи розписки як частину модифікованого кодексу, зазвичай разом з відповідними запланованими заходами з орієнтації для першокурсників, але вони не є обов'язковими. Покарання, як правило, є порівняно суворими (часто включають тимчасове внесення спеціальної позначки до відомості про академічну успішність), але

мають скоріше виховний, ніж каральний характер. Уважається, що студенти здатні розвивати етичні якості, тож їх активно залучають до змістовних дискусій про важливість довіри та чесності в академічному житті, а також у професійній кар'єрі, яку вони обрали на майбутнє. Більшість професорів у закладах, де запроваджено модифікований кодекс честі, здійснюють нагляд за студентами під час іспитів, і студентів спонукають до того, щоб вони реагували на факти порушення, але загалом вони не мають обов'язку повідомляти про порушника.

Наведений нижче уривок із статті про Каліфорнійський університет у Девісі (*Focus on the Ethics Can Curb Cheating, College Finds*) у випуску «*Los Angeles Times*» від 15 лютого 2000 року може надати уявлення про те, як працює система модифікованого кодексу честі:

Згідно з модифікованим кодексом честі Каліфорнійський університет у Девісі, студентська рада з розгляду справ вирішує долю студентів у найбільш складних або суперечливих випадках нечесної поведінки. Члени ради і часто студенти, які постають перед радою, також стають лідерами-поборниками академічної доброчесності в університеті. «Університет пишається тим, що виявляє такі випадки на ранньому етапі та переконує студентів стати на шлях доброчесності», – говорить Джон Макканн, студент програми з інженерії. Далі він додає: «Я знаю, про що кажу, тому що сам був одним з таких студентів». Два роки тому Макканна спіймали на тому, що він переписав домашню роботу іншого студента... «Я знав, що припустився помилки, і я визнав це», – говорить Джон... «Я мусив прийняти свою порцію покарання». Макканн, який наразі є аспірантом і асистентом викладача, тепер сам викриває студентів, які списують домашнє завдання в когось іншого. «На моїх парах, – говорить він, – я роблю оголошення: «Ви не списуєте...»

ЯК МОЖЕ БУТИ ВПРОВАДЖЕНО МОДИФІКОВАНИЙ КОДЕКС ЧЕСТІ

Безперечна перевага модифікованих кодексів честі – це те, що такий кодекс приданий до запровадження в широкому спектрі коледжів та університетів. Наведені нижче пропозиції можуть допомогти тим, хто роздумує над таким кроком.

- **Попросіть студентів пояснити природу та масштаб нечесної поведінки в навчальному закладі.** Простою відправною точкою є послухати студентів. Можна створити неформальний «дорадчий комітет з академічної доброчесності», до складу якого б увійшли лідери, які є представниками різних студентських груп. Попросіть студентів обговорити природу та масштаб академічної нечесності в закладі. Скоріш за все, вони будуть відвертими, якщо їх не просити назвати порушників. Будьте готові почути погані новини. Запросіть до участі ключових представників професорсько-викладацького колективу та попросіть їх надати поради.
- **Надайте зацікавленим студентам і членам професорсько-викладацького колективу права голосу при визначенні політики університету чи коледжу.** Ключові фігури серед студентів-лідерів і викладачів, яких турбує поширена академічна нечесність, захочуть діяти. У такому разі адміністрація та керівні органи закладу можуть бути зацікавлені в тому, щоб надати дорадчому комітету з академічної доброчесності – розширеному за рахунок представників професорсько-викладацького колективу – повноваження щодо перегляду чинних положень та правил і вироблення нових. Необхідно вивчити і врахувати досвід інших університетів. Керівним документом можуть бути

«Основоположні принципи академічної доброчесності», розроблені Центром академічної доброчесності (academicintegrity.org).

- **Дозвольте студентам відігравати вагому роль у вирішенні суперечливих справ.** Ефективні системи академічної доброчесності мають багато складових (більш докладну інформацію можна одержати зі статті Маккейба і Павели; див. перелік у розділі «Ресурси»), у тому числі чіткі й послідовні визначення академічної нечесності. Особливо важливою рисою кодексів честі, натомість, є делегування студентам значних повноважень щодо вирішення суперечливих випадків. Надання таких повноважень призводить до прийняття кращих рішень, оскільки студенти мають практичне розуміння того, що відбувається в університетському середовищі, якого часто бракує адміністрації та викладачам. Участь студентів також сприяє більш високим стандартам, оскільки студенти, як правило, є суворими до своїх однолітків, особливо коли стикаються з обманом або ухилянням від обов'язків. Належним чином підготовлені студенти, які допомагають у вирішенні справи, бачать особисті моменти, які виникають у таких справах, у тому числі весь спектр емоцій, з багатьох точок зору. Студенти відчують підвищену відповідальність за цей процес, а також можуть краще пояснити це іншим студентам таким чином, щоб це мало найбільший виховний і освітній вплив.

Професори й викладачі також можуть робити вагомий внесок, беручи участь у комісіях з розгляду справ (бажано, щоб комісії склалися переважно зі студентів), особливо в закладах, які не мають традиції або історії таких комісій, складених виключно зі студентів. Досвід і накопичена життєва мудрість викладачів допомагає їм ставити більш глибокі та влучні питання; крім цього вони можуть відчувати меншу скутість, ніж студенти, щодо підняття та

обговорення більш широких етичних питань і ведення діалогу на етичні теми. Участь викладачів може також бути цінною, оскільки такі члени комісії у свою чергу навчають колег процесам забезпечення академічної доброчесності, включаючи цінний внесок студентів, та іноді можуть пом'якшувати скарги чи невдоволення, пов'язані з надуманими «несприятливими» наслідками.

- **Запровадьте серйозні санкції, які передбачають відвідування семінару з академічної доброчесності.** Студенти, залучені до управління системами академічної доброчесності, розуміють, що покарання просто у вигляді низької чи незадовільної оцінки за академічну нечесність може не бути достатнім стримувальним чинником, особливо для тих, хто вже показує слабку успішність при вивченні курсу. Кращим підходом може бути виставлення оцінки «XF» у відомості про успішність (це, наприклад, використовується в Мерілендському університеті та інших закладах), що означає «незадовільно з причини академічної нечесності». Така позначка у відомості є серйозним покаранням. Якщо це робиться з дотриманням встановлених справедливих процедур, такий захід відповідає вимогам належних процедур та інших засобів конституційного захисту.

Натомість, також гарною ідеєю є створити процес, який дозволяє видалити позначку «XF» за перше порушення, якщо студент успішно завершить семінар з академічної доброчесності. Такий семінар може допомогти студенту збагнути й проаналізувати особистий та соціальний вплив програми з академічної доброчесності. (Програма семінару з академічної доброчесності, що використовується в Мерілендському університеті, розміщена на сайті umd.edu/ethics під заголовком «integrity seminar»).

- **Допомагайте лідерам-студентам навчати своїх однолітків.** Одним з найважливіших завдань студентського дорадчого комітету з академічної

доброчесності або ради з питань доброчесності, є комунікація з новими студентами до і після їх прибуття до університету. Студенти, які збираються до коледжу, активно цікавляться тим, якою буде культура середовища, куди вони потраплять. Особистий лист від лідера студентства, в якому наголошується на важливості академічної доброчесності, може мати довготривалий вплив. Після цього має бути багато різних форм нагадування – під час орієнтації, на презентаціях в класах, у програмі курсів. Положення про академічну доброчесність також можуть слугувати містком до системного вивчення й формування етики, особливо в рамках дисциплін старших курсів, які зосереджуються на питаннях професійної етики.

- **Розробляйте справедливі, швидкі та раціональні процедури для належного розгляду справ.** Належний розгляд справ вимагає фундаментальної справедливості, а не процесуальної складності. Участь викладачів заохочуватиметься, якщо членам професорсько-викладацького колективу буде дозволено індивідуально й на власний розсуд приймати рішення щодо випадків менш серйозних перших порушень після зустрічі зі студентом, якого обвинувачують у скоєнні такого порушення. Запропоновані санкції можуть переглядатися або вирішуватися комісією з розгляду справ, більшість складу якої становлять студенти. Гері Павела виклав докладну пропозицію в такому дусі в моделі кодексу академічної доброчесності, що опублікована у виданні «*Journal of College and University Law*» літа 1997 року під назвою «*Applying the Power of Association on Campus: A Model Code of Academic Integrity*» (див. Ресурси).
- **Надавайте студентам-лідерам підтримку і настанови.** Хоча комітети з питань доброчесності, складені виключно зі студентів, є успішними у багатьох закладах, деякі стали магнітом для судових позовів. Нічим не

стримувана автономія, яка надається студентам у комісіях з розгляду справ, може призводити до затягування розгляду, заплутаних процедур, неясних висновків або непослідовних результатів. Незалежно від того, чи складаються такі комісії виключно зі студентів, утвердження і захист академічної доброчесності залишається спільною відповідальністю всієї спільноти, а не тягарем, який мають нести лише студенти. Студенти, залучені до системи вирішення справ, мають одержувати належні настанови й підтримку (але не втручання) з боку викладачів і лідерів університетської спільноти. Як зауважувалося раніше, участь викладачів у комісіях з розгляду справ особливо має практичний сенс у закладах, де система кодексу честі запроваджується вперше.

- **Тримайте викладачів і керівництво закладу в курсі справ.** Викладачі та ключові представники адміністрації часто мають викривлене уявлення про систему академічної доброчесності в університеті, що зазвичай ґрунтується на поодиноких випадках, про які розповідають невдоволені учасники. І викладачі, і адміністрація потребують регулярної інформації з достовірними даними (наприклад, щорічні зведені звіти) про загальну ефективність правил і положень про академічну доброчесність, особливо про вірогідний освітній та виховний вплив модифікованого кодексу честі. Загалом, позитивні відгуки будуть тоді, коли недоліки (у тому числі будь-які закономірності щодо затягування вирішення справ) будуть чесно повідомлятися, а учасники звертатимуться по допомогу.
- **Заохочуйте лідерство з боку президентів закладів.** Те, на чому акцентують увагу президенти університетів, стає фокусом уваги для всього закладу, а також часто транслюється в аудиторіях та університетських публікаціях. Одним з найкращих способів того, як студенти-лідери можуть зацікавити президента в положеннях про академічну доброчесність, є зустрітися й обговорити ці положення разом.

Потенційна роль студентського дорадчого комітету з академічної доброчесності або комісії з питань академічної честі є так само важливою, як і формування обізнаності та свідомого ставлення з боку інших студентів і викладачів.

- **Оцінюйте та порівнюйте.** Модифікований кодекс честі вимагає серйозних інвестицій у термінах енергії студентів, часу викладачів та ресурсів адміністрації. Зусилля можуть не спрацювати, якщо учасники не бачать відчутних результатів, досягнутих під впливом гарних ідей і практик, розроблених іншими. Ретельна оцінка та порівняння є необхідними складовими сучасного менеджменту та особливо важливими тоді, коли нові ідеї випробовуються в середовищі американської вищої освіти, що характеризується обережним й критичним ставленням до речей. Для того щоб допомогти закладам, зацікавленим в оцінці власного стану академічної доброчесності, Центр академічної доброчесності впроваджує багаторічний проект з розроблення змістовних матеріалів для оцінювання академічної доброчесності. Чинний стан цього проекту описано в нижче (див. «Оцінювання академічної доброчесності у вашому університеті»).

ОЦІНЮВАННЯ АКАДЕМІЧНОЇ ДОБРОЧЕСНОСТІ У ВАШОМУ УНІВЕРСИТЕТІ

У 1999-2000 навчальному році 12 закладів з різних куточків країни випробовували комплекс матеріалів, розроблених Центром академічної доброчесності з метою допомогти коледжам і університетам оцінити свої положення і програми щодо академічної доброчесності та загальний стан академічної доброчесності в своєму закладі. Ця робота здійснювалася за допомогою гранту від Фондації Джона Темплтона.

Підготовлені методичні матеріали з оцінювання включають анкети для опитування студентів, викладачів і представників адміністрації, допоміжні матеріали з питань оцінювання, добірку літератури на тему академічної доброчесності, а також всеохоплюючий набір питань, який допоможе кожному закладу оцінити свої положення про академічну доброчесність, дисциплінарні процедури, санкції, освітні програми, навчальні програми з етики та внутрішні ініціативи щодо досліджень та оцінювання.

Ці пілотні заклади визнали проект надзвичайно корисним і порекомендували доопрацювати матеріали з оцінювання та зробити їх доступними для широкої аудиторії на національному рівні. Центр академічної доброчесності прийняв цей виклик, і наразі видані доопрацьовані Рекомендації з оцінки та роботи в сфері академічної доброчесності («Academic Integrity Assessment and Action Guide»). Інформацію про цей довідник (у тому числі щодо замовлення) розміщена на сайті Центру: academicintegrity.org. Для одержання більш докладної інформації електронною поштою також можна надіслати лист на адресу CAI-L@clemson.edu.

ВИСНОВОК

Академічна доброчесність у наших школах і коледжах є питанням, яким активно переймається широка громадськість. Теперішнє покоління студентів стикається з небезпечною тенденцією зображення їх як людей, яких не хвилюють питання моралі та для яких списування стало звичайною справою. Однак наші дослідження і досвід розказують іншу історію. Значна більшість студентів підтримують більш суворе покарання за академічну нечесність. Що студентам потрібно, так це креативне та сміливе лідерство, яке ґрунтується на переконанні, що студенти – за належної підтримки й спрямування – мають

відігравати критично важливу роль у розробленні та запровадженні стандартів академічної доброчесності.

Описані дані дослідження, досвід Каліфорнійського університету в Девісі та Мерілендського університету в Коледж-Парк, серед інших закладів, нещодавнє запровадження модифікованих кодексів честі в Університеті Теннессі та Університеті Джорджії, прийняття більш традиційних систем академічної честі в Джорджтаунському університеті, Університеті Джорджа Вашингтона та інших протягом останнього десятиріччя – все це свідчить про те, що студенти готові до таких змін. Ми закликаємо викладачів і лідерів університетських спільнот скористатися цією нагодою та об'єднати зусилля разом з лідерами студентства з тим, щоб переосмислити та привнести нову енергію в чинні університетські положення про академічну доброчесність.

Примітка автора: Для закладів, які бажають дізнатися більше про впровадження кодексу академічної честі, Національна конференція з питань етики, яка проводиться щороку в Вест-Пойнті, щорічні конференції Центру академічної доброчесності та досвід інших університетів (у тому числі сайти, виділені в розділі «Ресурси») можуть бути важливими першими кроками.

РЕСУРСИ

Протягом останніх десяти років проводилося ґрунтовне дослідження з питань академічної доброчесності серед студентів коледжів, які спиралися на основоположну роботу Білла Боурса. Для тих, кого цікавить це дослідження, можуть скористатися такими джерелами:

- Bowers, W.J. Student Dishonesty and Its Control in College, New York: Bureau of Applied Social Research, Columbia University, 1964

- McCabe, D.L., and L.K. Trevino. “What We Know About Cheating in College: Longitudinal Trends and Recent Developments”, *Change*, Vol. 28, No. 1, 1996, pp. 28-33
- McCabe, D.L., L.K. Trevino and K.D. Butterfield. “Academic Integrity in Honor Code and Non-Honor Code Environments: A Qualitative Investigation”, *Journal of Higher Education*, Vol. 70, No. 2, 1999, pp. 211-234
- Pavela, Gary. “Applying the Power of Association on Campus: A Model Code of Academic Integrity”, *Journal of College and University Law*, Vol. 24, 1997, pp. 97-118
- Pavela, G.R., and D.L. McCabe. “The Surprising Return of Honor Codes”, *Planning for Higher Education*, Vol. 21, No. 4, 1993, pp. 27-32

КОДЕКСИ ЧЕСТІ

Деякі заклади розміщують повний опис своїх кодексів честі на веб-сайтах. Зацікавлені читачі можуть звернутися до таких джерел:

- Каліфорнійський університет в Девісі: sja.ucdavis.edu/SJA/ACOC.html
- Мерілендський університет у Коледж-Парк: umd.edu/jpo під заголовком «office branches»
- Університет Вірджинії: student.Virginia.edu/~honor

ІНФОРМАЦІЯ ПРО СЕМІНАР

Інформацію про семінар з академічної доброчесності, який використовується в Мерілендському університеті в Коледж-Парк, можна знайти на сайті umd.edu/ethics/ під заголовком «integrity seminar».